

Лист Скруджу

(за повістю Чарльза Діккенса
“ Різдвяна пісня в прозі ”)

Підготувала
Прихожай Вероніка
учениця 6 класу КУ Сумська
ЗОШ І-ІІІ ст. № 5, м. Суми,
Сумської області

Добрий день, пане Скрудже!

Вітаю вас із Різдвом! Сподіваюсь, що Ви зараз не самі, а разом зі своїми друзями і родичами, що зібралися за святковим столом. У Вас у кімнаті тепло, затишно, весело потріскують дрова в каміні, а язички полум'я радісно шепочуться, то перетворюючись на вогненну квітку неймовірної краси, то прямуючи вгору, до незвіданого.

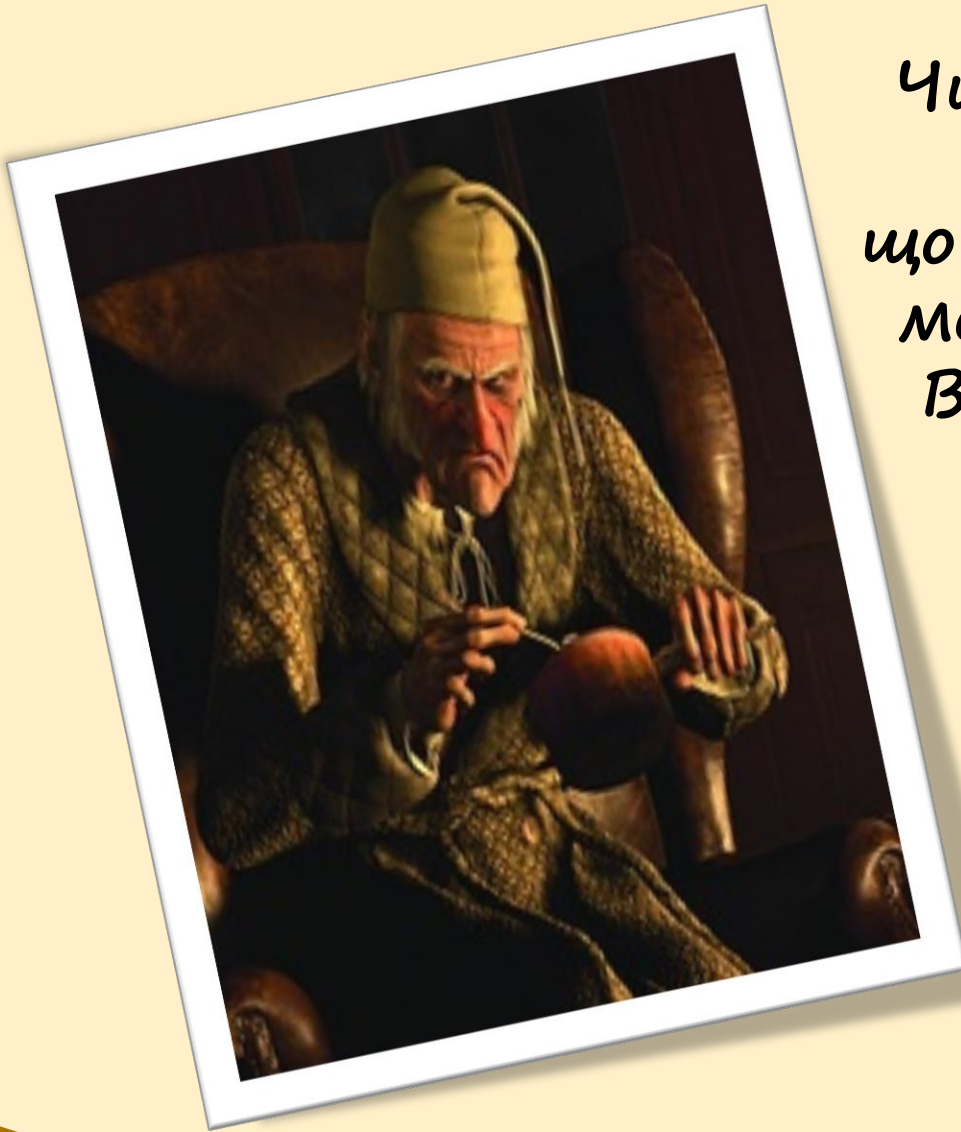

А у вікна
заглядають,
штовхаючи
одна одну, сніжинки,
бо їм дуже
кортить познайомитися з Вами, пане Скрудже.
Вони хочуть бути поряд з людиною, яка віднайшла
дорогу до Всевишнього і йде цією дорогою,
створюючи щось **світле, добре, сяюче.**

Напевне, в житті кожної людини настає час, коли вона повинна озирнутися на свій життєвий шлях і замислитися над власною долею.

Читаючи «Різдвяну пісню в прозі», я думала, що у Вашому житті такий момент ніколи не настане. Ви, Скрудже, були старим грішником – заздрисним, жадібним, твердим, як креміль. Ви ненавиділи Різдво, Ви забули, що таке веселий сміх, Ви розучилися радіти, Ваша душа вкрилася товстою кригою – не достукатися.

Щоб розбудити Вашу душу, потрібно диво.
Але ж **Різдво** і є **диво**! І Ви отримали шанс.
У найпрекраснішу ніч Ви подорожуєте у часі і
просторі, для того щоб віднайти
людське серце.

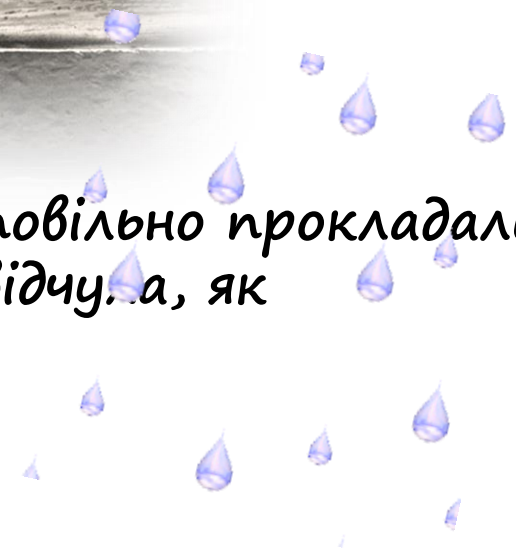
Спочатку до Вас приходять Дух Минулого Різдва, й одна за одною змінюються картинки Вашого дитинства і юності.

Я плакала, коли побачила у пустому холодному класі маленького хлопчика, який з тугою дивився у вікно, спостерігаючи, як вітер шалено бився у шибку, намагаючись проникнути в середину. І жодній живій душі не був він потрібен.

Я дивилася на Ваше обличчя, як по ньому повільно прокладали собі стежинку одна за одною сльозинки, і відчула, як крига Вашої душі почала танути.

А потім прийшов Дух Теперішнього Різдва –
і Ви почали розуміти, що багато помилок
допустили у своєму житті.
І біль проник у серце, і защеміло воно, і шматочки
криги почали відламуватися, звільняючи оновлену
душу.

Але найстрашніше, пане Скрудже, чекало на Вас попереду, там, куди повів Вас Дух Майбутнього Різдва. Це жахливо – побачити власну смерть, а найжахливіше – дізнатися, що Ви нікому не потрібні, і ніхто не згадав Вас добрим словом. Я подумки молила Духа Майбутнього Різдва, щоб дав Вам шанс все виправити, змінитися, зрозуміти справжні цінності.

Пане Скрудже, Ви – мій улюблений літературний герой, бо Ви віднайшли в собі сили – і змінилися, стали творити дива своїми руками.

Ваша історія нагадала людям, що ніхто не повинен марнувати дорогоцінний час, а творити добро, любити ближніх, сподіватися на краще.

До побачення, пане Скрудже.

Приємно було з Вами познайомитися.

Щасливого Різдва!!!

З повагою до Вас сумчанка,
українка, учениця 6 класу
Прихожай Вероніка.

